

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Katarzyna Grabałowska

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora Barbary Wilmowicz

po rozpoznaniu dnia 15 września 2016 roku sprawy B. P.

córki M. i K. zd. K.

urodzonej (...) w S.

oskarżonej o to, że w dniu 28 kwietnia 2016r. w P. na ulicy (...) na drodze publicznej kierowała samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości co potwierdziło przeprowadzone badanie z godz. 21.19 z wynikiem 0,53 mg/l oraz z godziny 21.35 wynikiem 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

- 1. oskarżoną B. P. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego wyżej, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo oskarżonej zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;*
- 2. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;*
- 3. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;*
- 4. na mocy art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres rzeczywistego stosowania zakazu od dnia 28 kwietnia 2016 roku;*
- 5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżoną od opłaty.*

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 22 września 2016 roku

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. P. w dniu 28 kwietnia 2016 roku po powrocie do domu wypila wódkę z coca – colą. Następnie pomiędzy nią, a mężem S. P. doszło do kłótni. Oskarżona wyszła z domu i wsiadła jako kierowca do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...).

W tym dniu w godzinach 14.00- 22.00 służbę w patrolu zmotoryzowanym pełnił st. sier. M. B. oraz sierż. M. S.. Przeprowadzali kontrolę statyczną pojazdów przy ul. (...) w P.. W pewnej chwili zauważyli, że zza rogu ul. (...) wychyliła się B. P.. Na widok policjantów kobieta odwróciła się i poszła w kierunku ul. (...). W związku z dziwnym zachowaniem kobiety policjanci postanowili sprawdzić teren. Na ul. (...) zauważyli samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) za kierownicą którego siedziała oskarżona. B. P. ruszyła i skręciła w prawo w ul. (...). Policjanci ruszyli za nią. Oskarżona skręciła w ul. (...), a następnie w ul. (...). Wtedy policjanci podali sygnał dźwiękowy i świetlny do zatrzymania pojazdu. Około godziny 21.15 została zatrzymana do kontroli drogowej w P. przy ul. (...). W związku z wyczuwalną wonią alkoholu zatrzymaną poddano badaniu stanu trzeźwości przy urządzeniu A. (...) z wynikiem: I badanie – 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 21.19, II badanie – 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 21.30 Następnie przeprowadzono badanie urządzeniem typu A. V..4 z wynikami I badanie – 0,95 promila alkoholu we krwi o godzinie 21.52, II badanie – 0,95 promila alkoholu we krwi o godzinie 21.55.

Ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie: wyjaśnień oskarżonej (k. 13, 113-114 akt), zeznań świadka M. B. (k. 73-74, 119 akt), zeznań świadka S. P. (k. 118 akt) oraz dokumentów w postaci: protokołu badania (k. 2, 3 akt), karty karnej, (k. 10 akt)

Oskarżona B. P. lat 51, wykształcenie średnie, bez zawodu, zatrudniona w firmie windykacyjnej z wynagrodzeniem 2.400 złotych netto miesięcznie, na utrzymaniu dwie osoby, nie karana, nie leczona psychiatrycznie, odwykowo, neurologicznie (k. 12, 10 akt).

Oskarżona zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i słuchana na rozprawie przyznała się do popełnienia zarzucanego. Wyjaśniła, że po pracy wypila drinka, a po jego wypiciu doszło pomiędzy nią, a mężem do sprzeczki małżeńskiej po której wzburzona wyszła z domu, wzięła kluczyki, wsiadła i pojechała. Przejechała kilka metrów, po czym zorientowała się, że piła alkohol i zawróciła do domu. W tym momencie podjechał oznakowany radiowóz i została zatrzymana (k. 13, 113-114 akt).

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie korespondującym z ustalonym wyżej stanem faktycznym, tj. w zakresie okoliczności zatrzymania i przeprowadzenia kontroli przez funkcjonariuszy Policji oraz wyniku badania na zawartość alkoholu. W tym zakresie są one zgodne z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wspólnie tworząc spójną i logiczną całość.

Na przymiot wiarygodności nie zasługują natomiast jej wyjaśnienia odnośnie ilości spożytego alkoholu. Mianowicie oskarżona twierdziła, że w dniu w którym została zatrzymana wypila jedynie kilka łyków wódki z coca – colą. Przy podanej przez oskarżonej ilości alkoholu wręcz niemożliwe jest uzyskanie wyniku 0,53 mg/l w wydychanym powietrzu. Należy nadto podkreślić,

że oskarżona na żadnym etapie postępowania nie kwestionowała wyników badań. Zatem jej wyjaśnienia w zakresie ilości spożytego alkoholu stanowią tylko i wyłącznie przyjętą przez nią linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadka M. B. – funkcjonariusza Policji przeprowadzającego w dniu zdarzenia kontrolę drogową z udziałem oskarżonej. Przedmiotowe zeznania ocenione zostały w całości jako wiarygodne, gdyż są logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Zeznania świadka potwierdzają, że w miejscu i czasie opisanym w zarzucie aktu oskarżenia miała miejsce kontrola drogową kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej.(...), którym okazała się być B. P.. Potwierdzają również, że podczas kontroli oskarżona poddana została badaniom na zawartość alkoholu z wynikami wskazanymi w protokole badania i wyniki te nie były przez nią kwestionowane. Świadek zapamiętał wiele szczegółów zdarzenia. Zeznał, że jego zaniepokojenie wzbudziło zachowanie oskarżonej. Mianowicie wyglądało to tak jakby chciała sprawdzić czy na ul. (...) są funkcjonariusze Policji, gdyż w tym rejonie z reguły odbywają się kontrole. Gdy oskarżona została zatrzymana wyczuwalna była od niej silna woń alkoholu. Po wyjściu z samochodu zataczała się i miała bełkotliwą mowę. Wszystko to wskazywało na to, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Przypuszczenia kontrolującego znalazły potwierdzenie w wynikach badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zeznania świadka S. P. były zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonej dlatego zostały uznane za wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty dołączone do akt sprawy albowiem zostały one rzetelnie sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji.

Sąd zważył co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, która została wyżej przytoczona, legła u podstaw uznania oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178 a §1 k.k.

Sąd uznał, że po stronie oskarżonej nie zachodzą okoliczności wyłączające lub pomniejszające winę. Oskarżona jest bowiem osobą dorosłą, poczytalną, zdolną do rozpoznania znaczenia własnych czynów i kierowania swoim postępowaniem, miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego zachowania. W trakcie swojego bezprawnego, karygodnego czynu, nie dała posłuchu normie prawnej, mimo, że mogła to uczynić. Oskarżona nie znajdowała się również w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Stopień zawinienia Sąd uznał za wysoki. Określając stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu Sąd uwzględnił między innymi zamiar sprawcy, a także sposób i okoliczności popełnienia czynu i uznał że kształtuje się on na wysokim poziomie.

Zgodnie z brzmieniem art. 178a §1 k.k. przestępstwa tego dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy - zgodnie z brzmieniem art. 115 § 16 kk - zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 pkt 1 i 2 kk).

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (Uchwała SN z dnia 28.02.1975 r., sygn. V KZP 2/74

- Wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe, teza 5.) Za pojazd mechaniczny należy uznać w szczególności pojazd samochodowy.

Prowadzenie pojazdu oznacza zgodne z jego konstrukcją wprawienia w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie (A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, Wyd. IV, Komentarz do art. 178a kk, teza 3).

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk może zostać popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności na drodze publicznej i zostaje dokonane z chwilą uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

Strona podmiotowa czynu z art. 178a § 1 kk obejmuje obie postacie umyślności, co oznacza, że sprawca może działać również z zamiarem ewentualnym, tj. przewidując możliwość, że w jego organizmie znajduje się alkohol, godzi się na prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, będąc w takim stanie.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy stwierdzić, że w dniu 28 kwietnia 2016 roku oskarżona B. P. kierowała samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...). Również stan nietrzeźwości oskarżonej nie budzi wątpliwości – przeprowadzone czterokrotnie badanie na stan trzeźwości stwierdziło, że oskarżona znajdowała się w stanie nietrzeźwości z wynikami 0,53 i 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 0,95 i 0,95 promila alkoholu we krwi.

Przestępstwo z art. 178a §1 k.k. jest przestępstwem umyślnym. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu umyślnie. Oskarżona feralnego dnia spożywała bowiem alkohol i jako kierowca musiała zdawać sobie sprawę z faktu, że może to prowadzić do stanu nietrzeźwości. Z tych względów analiza zachowania oskarżonej wskazuje w ocenie Sądu, że czyn popełniony został umyślnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Sąd wymierzył oskarżonej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zasady wymiary kary przewidziane w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd dostosował orzeczoną karę do stopnia winy oskarżonej oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze jaki kara ta powinna spełnić w stosunku do niej.

W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek do zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Trudno uznać tego rodzaju środek probacyjny opierający się na zaniechaniu skazania i wymierzenia kary za wystarczającą reakcją na popełniony czyn w sytuacji gdy jej beneficjentem miałby być dojrzała i doświadczona życiowo kobieta, która winna świecić przykładem dla młodszych względem siebie. Z tej perspektywy rezygnacja ze skazania i wymierzenia kary stanowiła by niedobry sygnał dla wszystkich tych, którzy gotowi byłiby iść w jej ślady. Tymczasem celem reakcji karno – prawnej ma być nie tylko oddziaływanie na sprawcę czynu ale również kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Przy nagminności tego rodzaju zachowań, jak to którego dopuściła się oskarżona, premiowanie ich sprawców zbyt łagodnym taktowaniem, miast zapobiegać li tylko utrwalaloby przekonanie, że od negatywnych konsekwencji skazania za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości można jednak się uwolnić. Zdaniem Sądu to oskarżona ponosi pełną winę za popełnione przestępstwo albowiem jest osobą dojrzałą, poczytalną i zdolną do kierowania swoim postępowaniem, natomiast jej działanie nie zostało podjęte w okolicznościach mogących chociażby umniejszyć jej winę. Orzeczonej karze powinna spełnić zadania w zakresie prewencji indywidualnej skłaniając oskarżonego do przyjęcia (na przyszłość) postawy poszanowania porządku prawnego. Jednocześnie kara spełni cele prewencji ogólnej z jednej strony dając sygnał społeczeństwu, że podobne zachowania (prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości) będą spotykały się z bezwzględna reakcją wymiaru sprawiedliwości, a jednocześnie utwierdzi społeczeństwo, iż „warto jest przestrzegać prawa” i to nie

tylko wyznaczonego normami powszechnie obowiązującymi ale również normami konkretnymi, skierowanymi do określonego adresata.

Wobec oskarżonej orzeczono również na podstawie art. 42 §2 k.k. obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zdaniem Sądu orzeczony zakaz pełni funkcję represyjno-prewencyjną wzmacniając represję karną, a jednocześnie ma na celu zapobieżenie zagrożeniu bezpieczeństwu komunikacji ze strony tego rodzaju sprawców. Sąd Najwyższy w jednym z orzeczeń wskazał, iż przesłanką stosowania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu mechanicznego przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania (tego środka) zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, przyczyn, które do wypadku doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności (por. wyrok SN z dn. 24.04.1982r., V KRN 106/82, publ. OSNPG 1982/8-9/108).

Należy podkreślić, że wynik 0.53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jest stanem nietrzeźwości, który upośledza sprawność psychomotoryczną kierowcy oraz jego możliwości postrzegania. Zdaniem Sądu orzeczony zakaz pełni funkcję represyjno-prewencyjną wzmacniając represję karną, a jednocześnie ma na celu zapobieżenie zagrożeniu bezpieczeństwu komunikacji ze strony tego rodzaju sprawców. To, że oskarżona „straciła” prawo jazdy jest normalną konsekwencją popełnionego przez nią czynu i Sąd nie znalazł żadnych podstaw by premiować jej zachowanie.

Nadto na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonej środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Mając na uwadze fakt, iż oskarżonej zatrzymano prawo jazdy w dniu 28 kwietnia 2016 roku, Sąd na mocy art. 63 §4 kk zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania Sąd na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżoną od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciążył Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżoną od opłaty.